

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 179/2025-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa súdneho exekútora **Ing. JUDr. Bohumila Hustáka**, Exekútorický úrad, Žriedlová 3, Košice, IČO 17 072 735, zastúpeného Advokátska kancelária Hopferova s.r.o., Bajzova 2, Košice, proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 17Er/884/2014-29 z 5. novembra 2021 (v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 17Er/884/2014-37 zo 17. februára 2022) a uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 17Er/884/2014-45 z 26. apríla 2023, ako aj postupu Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 17Er/884/2014, ktorý predchádzal ich vydaniu, takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 26. septembra 2023 (doplnenou 2. októbra 2023) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) č. k. 17Er/884/2014-29 z 5. novembra 2021 v spojení s opravným uznesením okresného súdu č. k. 17Er/884/2014-37 zo 17. februára 2022 (ďalej aj „napadnuté uznesenie I“) a uznesením okresného súdu č. k. 17Er/884/2014-45 z 26. apríla 2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie II“), ako aj postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17Er/884/2014, ktorý predchádzal ich vydaniu. Navrhuje napadnuté uznesenia zrušiť a vec

vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň sa domáha priznania primeraného finančného zadost'učinenia 200 eur a náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej s'ťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej s'ťažnosti a jej príloh vyplýva, že po podaní návrhu 8. júla 2014 na vykonanie exekúcie na vymoženie peňažnej pohľadávky oprávneným ZSE Energia, a.s., Čulenova 6, Bratislava, IČO 36 677 281, proti povinnému [REDAKOVANÉ] Okresný súd Michalovce poveril (poverenie č. 5403 154956 z 29. júla 2014) vykonaním exekúcie s'ťažovateľa. Na majetok dlžníka bol následne 4. decembra 2018 vyhlásený konkurz, bol ustanovený správca a v nadväznosti na to preto s'ťažovateľ 5. decembra 2018 navrhol zastavenie exekúcie, náhradu trov exekúcie a zaslal súdu exekučný spis.

3. Okresný súd vydal 13. septembra 2019 uznesenie č. k. 17Er/884/2014-18 (ďalej len „uznesenie okresného súdu z 13. septembra 2019“), ktorým rozhodol o zastavení exekučného konania a oprávnenému uložil nahradiť s'ťažovateľovi trovy exekúcie v sume 49,82 eur. S'ťažovateľ uviedol, že podľa jeho vedomosti predmetné uznesenie nebolo napadnuté opravnými prostriedkami. Zároveň dodal, že proti uzneseniu okresného súdu z 13. septembra 2019 opravný prostriedok nepodal, pretože ho považoval po právnej aj skutkovej stránke za správne.

4. S'ťažovateľ ďalej uviedol, že uznesenie okresného súdu z 13. septembra 2019 nebolo podľa jeho vedomosti nikým z oprávnených osôb napadnuté opravnými prostriedkami a právoplatnosť nadobudlo 29. novembra 2019. V priebehu rokov 2019, 2020 a 2021 sa s'ťažovateľ minimálne sedemnásťkrát na okresnom súde informoval, či na ňom už bola vyznačená právoplatnosť, no vždy dostal negatívnu odpoveď.

5. Uviedol, že okresný súd napriek už uvedenému vydal napadnuté uznesenie I, ktorým určil, že došlo k zastaveniu exekúcie. Okresný súd to odôvodnil tým, že uplynula rozhodná doba 5 rokov odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. V bode 2 napadnutého uznesenia zároveň uviedol, že uznesenie okresného súdu z 13. septembra 2019 nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo povinnému doručené až po účinnosti zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), t. j. po 1. januári 2020. V napadnutom uznesení I ďalej uviedol, že uznesenie okresného súdu z 13. septembra 2019 nenadobudlo právoplatnosť do účinnosti ZoUNEK, preto je ďalej potrebné postupovať podľa ustanovení ZoUNEK, a vrátil súdnemu exekútorovi – s'ťažovateľovi – spis. Tiež argumentoval tým, že s'ťažovateľ ako súdny exekútor nemal preukázať, že by v prípade tejto starej exekúcie išlo o absolútnu výnimku podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK alebo relatívnu výnimku podľa § 4 ods. 1 a 2 ZoUNEK. Preto mal podľa okresného súdu s'ťažovateľ povinnosť vyhotoviť upovedomenie o zastavení starej exekúcie podľa § 5 ods. 1 ZoUNEK. Pretože s'ťažovateľ takto nepostupoval a neoznámil skutočnosti, ktoré by bránili vydaniu upovedomenia o zastavení starej exekúcie, okresný súd podľa § 8 ods. 2 ZoUNEK určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie.

6. Proti napadnutému uzneseniu I s'ťažovateľ podal odvolanie a žiadosť o doplnenie uznesenia o výrok o trovách exekúcie súdneho exekútora (ako to vyplýva z obsahu napadnutého uznesenia II, ako aj z priloženého odvolania s'ťažovateľa). Okresný súd podanie (odvolanie) s'ťažovateľa posúdil ako s'ťažnosť podanú proti napadnutému uzneseniu I. Následne vydal napadnuté uznesenie II, v ktorom konštatoval, že s'ťažovateľ podal odvolanie, resp. s'ťažnosť po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Preto jeho s'ťažnosť odmietol. Argumentoval tým, že po preskúmaní súdneho spisu zistil,

že uznesenie okresného súdu č. k. 17Er/884/2014-29 z 5. novembra 2021 bolo sťažovateľovi doručené 18. januára 2022 a opravné uznesenie okresného súdu č. k. 17Er/884/2014-37 zo 17. februára 2022 mu bolo doručené 4. marca 2022. Sťažovateľ však podal odvolanie, resp. sťažnosť až 29. marca 2022, teda po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty (pričom okresný súd dodal, že predmetné mal za relevantne preukázané na základe doručeníek).

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ namietal, že postup okresného súdu sa vymyká z medzí zákona a jeho právny názor je neprípustný a arbitrárny. Napadnuté rozhodnutia považuje za nezákonné, arbitrárne a svojvoľné. Nestotožňuje sa s názorom okresného súdu, že uznesenie okresného súdu z 13. septembra 2019 nenadobudlo právoplatnosť (trvá na tom, že bolo riadne doručené, a nikto proti nemu nepodal opravný prostriedok). Zároveň poukázal na to, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz a to je dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú.

8. Podľa sťažovateľa postup okresného súdu, ktorým určil (napadnutým uznesením I), že došlo k zastaveniu už raz ním zastaveného konania (uznesením okresného súdu z 13. septembra 2019), prípadne ktorým ignoroval § 4 ods. 2 písm. b) ZoUNEK považuje za nesprávny a porušujúci jeho práva. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu I tiež namieta, že sa v ňom okresný súd nevysporiadal s uznesením okresného súdu z 13. septembra 2019 o zastavení exekúcie. Namieta, že nemusel nič preukazovať, pretože okresnému súdu bolo z jeho rozhodovacej činnosti známe, že došlo k zastaveniu exekučného konania z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinného. Doplnil, že v § 4 ods. 2 písm. b) ZoUNEK ustanovuje, že k zastaveniu starej exekúcie nedôjde a rozhodná doba sa predlžuje práve v situácii, keď sa rozhoduje o zastavení starej exekúcie. A okresný súd v čase nadobudnutia účinnosti ZoUNEK rozhodoval o zastavení starej exekúcie a podľa sťažovateľa aj dosiaľ rozhoduje. Uzavrel to tvrdením, že ak by súd už nemal po nadobudnutí účinnosti ZoUNEK právomoc rozhodovať o zastavení exekúcie, § 4 ods. 2 písm. b) ZoUNEK by nebolo aplikovateľné na žiadny prípad. Podľa sťažovateľa tak k zastaveniu exekúcie *ex lege*, ako to je uvedené v napadnutom uznesení I, dôjsť nemohlo. Zároveň namietal, že okresný súd v napadnutom uznesení I vôbec nerozhodol o trovách exekúcie súdneho exekútora, čím došlo aj k zásahu do jeho majetkových práv nepriznaním mu trov exekučného konania.

9. Vo vzťahu k namietanému porušeniu práva na konanie bez zbytočných prietáhov len poukázal na to, že okresný súd do podania ústavnej sťažnosti nevyznačil právoplatnosť na uznesení okresného súdu z 13. septembra 2019.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1

dotankového protokolu napadnutými uzneseniami I a II, ako aj postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17Er/884/2014, ktorý predchádzal ich vydaniu.

III.1. K namietanému porušeniu práv napadnutým uznesením I:

11. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o ústavných sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, je založená na princípe subsidiarity (čl. 127 ods. 1 ústavy). Zo subsidiarity právomoci ústavného súdu vyplýva, že ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa môže domôcť ochrany svojho základného práva alebo slobody využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov pred iným orgánom verejnej moci, odmietne ústavnú sťažnosť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie. Z uvedeného vyplýva, že v konaní o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha ústavnému súdu právomoc zaoberať sa namietaným porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu. Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd sťažovateľa je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý má fyzická osoba alebo právnická osoba k dispozícii vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta, a ktorý jej umožňuje odstrániť ten stav, v ktorom vidí porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 229/2022).

12. Ako vyplýva z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh, sťažovateľ podal proti napadnutému uzneseniu I odvolanie, ktoré bolo zo strany okresného súdu posúdené ako relevantné podanie, teda ako sťažnosť, ktorú bolo možné podať v lehote 15 dní od doručenia napadnutého uznesenia I. Sťažovateľ teda mal vo vzťahu k napadnutému uzneseniu I k dispozícii právny prostriedok na ochranu svojich práv (ktorý však efektívne nevyužil v dôsledku zmeškania zákonnej lehoty na jeho uplatnenie).

13. Zároveň aj zo samotného znenia § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyplýva, že ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. S poukazom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

III.2. K namietanému porušeniu práv napadnutým uznesením II:

14. Sťažovateľ svoje námietky vzniesol v zásade len vo vzťahu k právnym záverom okresného súdu uvedeným v odôvodnení jeho napadnutého uznesenia I, vo vzťahu ku ktorému však už bola ústavná sťažnosť v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia odmietnutá pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie. V nadväznosti na to ústavný súd vo vzťahu k napadnutému uzneseniu II dáva do pozornosti, že v rámci neho, resp. jeho záverov sa okresný súd v zásade vôbec nevenoval riešeniu otázok vo veci samej. Jeho podstatou a obsahom je konštatovanie súdu o absencii včasného podania opravného prostriedku zo strany sťažovateľa proti napadnutému uzneseniu I a v dôsledku toho došlo k odmietnutiu jeho podania, ktoré okresný súd posúdil ako sťažnosť proti napadnutému uzneseniu I. Teda v rámci neho okresný súd neposudzoval otázku konania o veci samej.

15. V rámci ústavnej sťažnosti však sťažovateľ vo vzťahu k napadnutému uzneseniu II (a ani inak) nekoncepoval svoje námietky v tom smere, že by nimi namietal porušenie svojich práv v dôsledku odmietnutia ním podaného odvolania (sťažnosti) v zmysle nesprávneho posúdenia včasnosti ním podaného opravného prostriedku okresným súdom. Dokonca musí ústavný súd konštatovať, že sťažovateľ v rámci ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu II nepredstrel v zásade žiadnu vlastnú argumentáciu.

16. Preto ústavný súd musí vzhľadom na obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia II na jednej strane a obsah argumentácie sťažovateľa v rámci podanej ústavnej sťažnosti na strane druhej konštatovať, že v zásade úplná absencia akéhokoľvek ústavnoprávne relevantného odôvodnenia, či predstretia ústavnoprávne relevantnej argumentácie vo vzťahu k napadnutému uzneseniu II spôsobuje za následok to, že ústavná sťažnosť v tejto časti trpí absenciou zákonných náležitostí, medzi ktoré je právne aj vecne nevyhnutné zaradiť najmä ústavnoprávne relevantné odôvodnenie podaného návrhu. S poukazom na uvedené zároveň zdôrazňuje, že v zmysle svojich právomocí a postupu nemá podľa ústavy a zákona o ústavnom súde postavenie vyšetrovacieho orgánu, ktorý si sám vyabstrahuje obsah podania tak, aby o ňom mohol rozhodnúť, za predpokladu, že tak neurobil samotný sťažovateľ.

17. Ústavná sťažnosť preto v danom rozsahu nespĺňa požiadavky kvalifikovanej ústavnej sťažnosti, ktorá by zodpovedala zákonným požiadavkám, pretože neobsahuje relevantnú ústavnoprávnu argumentáciu [požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Pretože sa nesplnenie zákonom stanovených náležitostí týka základnej obsahovej náležitosti ústavnej sťažnosti, ústavný súd sťažovateľa nevyzýval na odstránenie tohto nedostatku (m. m. II. ÚS 102/2019, I. ÚS 229/2022) a ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom.

III.3. K namietanému porušeniu práva na konanie bez priet'ahov:

18. Vo vzťahu k tejto časti sťažovateľ len veľmi laxne a v zásade jednou vetou „odôvodnil“ ním namietané porušenie práva na konanie bez zbytočných priet'ahov. Bez akéhokoľvek bližšieho rozvedenia skonštatoval, že okresný súd nemal do dňa podania tejto ústavnej sťažnosti vyznačiť právoplatnosť na uznesení okresného súdu z 13. septembra 2019. Okrem opísania skutkových okolností však musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (I. ÚS 173/2022).

19. Sťažovateľ musí vysvetliť, v čom vidí porušenie základného práva alebo slobody, ktoré boli podľa jeho názoru konkretizovaným zásahom orgánu verejnej moci porušené. Takto formulovaná požiadavka odzrkadľuje potrebu dôsledného odlíšenia úlohy ústavného súdu od úloh iných orgánov verejnej moci (predovšetkým všeobecných súdov). Kým totiž všeobecné súdy prioritne chránia subjektívne práva fyzických osôb a právnických osôb plynúce zo zákonných, prípadne od zákona odvodených právnych predpisov, *vice versa* ústavný súd je v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy povolaný na ochranu tých subjektívnych práv, ktoré sú ako základné práva a slobody zakotvené v ústave alebo v kvalifikovaných medzinárodných zmluvách. Je nevyhnutné, aby odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovalo vysvetlenie ústavných požiadaviek, s ktorými namietaný postup orgánu verejnej moci kolide, a pritom musí byť preukázané, do akej miery rozporovaný postup

štátneho orgánu zasahuje do označených práv sťažovateľa (m. m. rozhodnutie Spolkového ústavného súdu Spolkovej republiky Nemecko č. k. 1 BvR 1584/10 z 24. 8. 2010, odsek 3; rozhodnutie Spolkového ústavného súdu Spolkovej republiky Nemecko č. k. 1 BvR 2214/19 z 10. 12. 2019, odsek 13) (I. ÚS 708/2022).

20. Vzhľadom na uvedené aj v tejto časti ústavný súd musí konštatovať, že predložená „argumentácia“ je založená len na strohom a všeobecnom konštatovaní, že došlo k vzniku prietahov. V prípade sťažovateľa ani v tejto časti nepristúpil k výzve na odstránenie zisteného nedostatku ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože zistený rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z publikovanej judikatúry jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010, I. ÚS 280/2020). Poukazuje aj na skutočnosť, že sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom a prípadná výzva na odstránenie nedostatku spočívajúceho v absencii náležitého odôvodnenia ústavnej sťažnosti by *de facto* znamenala suplovanie úkonov právnej služby a povinnosti advokáta postupovať s odbornou starostlivosťou [§ 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, pozn.], čo nie je žiadnym spôsobom akceptovateľné (m. m. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010, II. ÚS 660/2016). Vzhľadom na uvedené konštatuje nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti sťažovateľa aj v tejto časti, čo je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

21. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu